

TIDEVARVET

Nr 44 · 29 Oktober

Nr 44 · 5 ärg. 1927

Tidevarvet Nr 44

Medan steriliseringsfrågan här i Sverige knappast kan sägas vara avancerat alls står den i Finland inför sin lösning. En av Finlands mest framstående sociala krafter, friherre A. von Bonsdorff har gjort ett uttalande i frågan för Tidevarvet.

Veckans ledare, Hjälpverksamhet, anknyter till den sociala studiekurs, som socialdemokratiska kvinnoförbundet nyligen anordnat i Stockholm.

Sonja Kowalewsky, hennes liv och gärning skildras av Greta Håkansson efter Klara Hofers bok: Sonja Kowalewsky. Die Geschichte einer geistiger Frau.

Dikter hämtade ur Anders Österlings i veckan utkomna diktsamling, Jordens heder. Bonniers förlag.

Artiklar, notiser och meddelanden i redaktionella angelägenheter torde sändas under redaktionens adress och icke under någon redaktionsmedlems.

Steriliseringsfrågan inför sin lösning i Finland.

En intervju för Tidevarvet med friherre Adolf von Bonsdorff, en av barnskyddets ledande krafter i Finland.

Av Märta Schulz-Cajander.

Nedanstående redogörelse innesluter i sina kortfattade fakta och data en mycket märklig saga. Det är sagan om en viktig social fråga, som löses utan tidsutdräkt, utan många och långa utredningar och kommittéer. Den blir ännu märkligare, om man ser den mot bakgrunden av samma frågas utveckling här i Sverige. — 1922 blev problemet om en steriliseringslag aktuell hos oss genom riksdagens hemställan till regeringen om utredning, 1924 ingick medicinalstyrelsen med en liknande hemställan, ännu har intet hörts av. — Det finns ingen Bonsdorff i Sverige.

Redan 1907 hade en av Amerikas Förenade stater antagit en steriliseringslag — första gången steriliseringsfrågan blev aktuell i Finland var vid den internationella abnormkongressen i Helsingfors 1912 — förklarar byråchefen vid socialministeriet, friherre Adolf von Bonsdorff. Det är hans energi och outtröttliga intresse som främst bidragit till, att steriliseringsfrågan i Finland inom en nära framtid tyckes stå inför sin lösning.

På den nämnda abnormkongressen utgjorde steriliseringsfrågan ett av huvudspörsmålen. Att frågan det oaktat länge förblev vilande i Finland, berodde på att den, liksom andra sociala reformplaner, undansköts av den politiska situationens tryck. Först 1925 upptogs frågan på nytt vid ett möte, sammankallat för andesvaghetsens ordnande i Finland, och närmast med anledning av en skrift, som författats av friherre von Bonsdorff, och som låg till grund för mötesförhand-

lingarna. Denna skrift, behandlar ingående andesvagheden, dess korta historik, dess nuvarande art i vårt land, ävensom riktlinjer för framtida arbete. Den innehåller bl. a. även ett förslag, att åtgärder skulle vidtagas för att förmå statsrådet att uppträda åt en av psykiatiker och jurister sammansatt kommitté "att till prövning upptaga spörsmålet om sterilisering av andesvaga och att eventuellt utarbeta förslag till lag i stöd av vilken sterilisering av dylika personer finge verkställas."

Detta förslag omfattades med intresse av det talriket besökta mötesmajoritet.

Med anledning av detta mötesbeslut vände sig socialministeriet till medicinalstyrelsen som i Finland lyder under inrikesministeriet med förfrågan om dess åsikt beträffande sterilisation och dess möjliga stadgande genom lag. Därvid understödde medicinalstyrelsen i huvudsak den å det förtagna resolutionen.

I april 1926 föredrog friherre von Bonsdorff frågan inför statsrådet, som enhälligt omfattade förslaget. Redan i maj 1926 tillsatte regeringen en fyramannakommitté, bestående av en psykiatiker, en ärfylighetsforskare, en medlem av högsta domstolen och en kirurg, vilka fingo i uppdrag att undersöka, eventuellt utarbeta ett lagförslag, som berättigade samhället, att sterilisera andesvaga (sinnesslöa) och delvis även sinnessjuka. Kommittén håller för närvarande på att utarbeta ett betänkande,

som väntas bli inlämnat till regeringen i början av instundande år.

Av allt att döma — meddelar friherre v. B., kommer betänkandet att gå ut på, att sterilisation av andesvaga blev tillåten, och till och med påbjuden, och med förutsättning, att vederbörande förmyndare gäves sitt tillstånd därr till.

Förmyndare för unga andesvaga, som tagits i vård av samhället, äro i de flesta fall i Finland kommunala myndigheter, närmast fattigvårdsnämnden, varför det ej torde behöva befaras, att de mot sätta sig sterilisation. Det finnes sålunda hopp om, att lagen om sterilisation av andesvaga kommer att träda i kraft i Finland inom en nära framtid.

Sexuellt abnorma personer, vilka på grund av sin abnormitet göra sig skyldiga till svåra brott, äro ju ofta även i andra avseenden psykiskt abnorma, och med sina starka etiska och moraliska defekter så farliga för samhället, att för dem ej sterilisation eller ens kastrering är tillfyllest — anser friherre v. B. De böra — enligt honom — hållas under sträng övervakning i arbetshem — eller anstalter, så länge de äro farliga för samhället. Friherre von Bonsdorff verkar så intresserad av även denna frågas snara lösning på lagstiftningsväg, att det finns skäl att antaga, att han redan utgör med planer där för.

Bilden därbakom.

Vi gå rundvandring i ett magnifikt hem med en utsökt samling konstskatter och stanna framför en prakfull duk av en av de odödliga gamla mästarna. Det är en knubbig leende kerub med underbara blå skuggningar. Men bakgrunden kontrasterar besynnerligt starkt mot barnbildens med bjärta färger och skarpa linjer.

— Den här duken har sin särskilda historia, berättar värden. När konservatorn började rengöra den, så befanns det, att kerubens var målad utmål på fältmålad ny tavla, tydligen av samme mästare. Här ser ni inodadness och härnere i hörnet skymtar Jesusbarnet i stallst. Apostlarna synas också mycket tydligt härborta. Konservatorn ville givetvis fortsätta och tvätta bort hela keruben, men jag tyckte så mycket om de blå dagarna, så jag inte följde honom att fortsätta. Jag tror för övrigt inte, att jag har någon tavla, som jag inte fått tvätta bort centimeter tjock smörja ifrån, för att få fram den ursprungliga bilden.

Är det inte precis likvadert med människor som med tavlor? De bli också påsmalade och uppfildade allt efterom åren gå. Man ligger till ett litet drag här, rättar litet på karaktären där och så småningom har man fått fram en aldeles ny bild. En Judas Iskariot kan det väl visat mycket bra bli en kerub, liksom det går nog så lätt på att andra tväror måla en helgontoria utom allt det tjocka.

Men det är såkert ett mycket otacksamt värv att vara tvättare. Människor tycker inte om, när man skändar deras gudar eller försöka lyfta upp de onda andar eller förpassat till inferno. Det skall vara ordning i allt. Gustav Adolf skall vara ädel och den blodiga Marias blodig. Kleopatra skall vara ett "stycke" och Bellman en suput. Vitt eller svart skall det vara.

Det ser ut som om i all synnerhet Bellman skall vara en suput. Han bör mest ihop med krogar och fyllobullar, med övinstänkor och brännvin. Han har blivit dryckessångaren framför alla andra, brännvinsets skald som reciteras och antropos i alla glada lag. Han har gått till eftervärlden genom samma bild som de dekadansstyvers ur Stockholms diktare som så mästertigt målat och alla de skåper, som Frosmann, Mowitz och Mollberg göra, får Bellmans minne sola för. Efterom han har lagt dem i rännet, så har han naturligtvis legat där själv också.

Einar Ljungberg har själv försökt tvätta Bellman ren en smula i en liten skrift, som han kallat Carl Michael Bellman som nykterhetspredikant och skönlitteraturspostel och som verkligen är värd att läsas. Det är logiska felakt, säger Ljungberg, att förväxla Bellman med diktarnas porträttgalleri. Bellman var ett barn av sin tid med dess glädje- och sorgemån. Men det är ett grymt vantokande av hans tid och diktargymnet att låta honom gå till eftervärlden endast som Bucci hägningsdyrkare. Läser man uppskriften Fredmans epistlar och Fredmans-sånger, så skall man finna, att skildringen i många av dem ironiserar och förljätt sina hjältars omkliga tillstånd, i stället för att förhårliga rusets inflystande. Han har tecknat dem i situationer, som snarligen bör tjäna dem själva till straff och androm till varnagel. I själva verket villar det en oändlig tragik över dessa människopirrer, en tragik, som fått sitt mest skärpande uttryck i Fredmans monolog i ränneten: "Ack, du min moder, säj vem dig sänd."

Så sjunger ändå inte Bucci sanne slav! Det är visserligen sant, att hade inte Bellman varit den ursprungliga, den äkta och sanna livsglädjens sångare, hade han druckit livglädje på krogen och i naturen i ruset, då hade silvert hans toner lygnat för längesedan. Att de leva genom tiderna är det bästa försvaret för hans minne. Men vi ha ändå ingen rätt att måla och klödda på hans bild som det bäst passar oss.

Sonja Kowalewsky.

KLARA HOFER: Sonja Kowalewsky. Die Geschichte einer geistiger Frau.

Man kan diskutera berättigandet av sådana romaner, som bygga på historisk verklighet, vare sig det gäller att skildra en historisk miljö, där huvudpersonerna äro uppökta, eller det är fråga om ett inträngande i och ett konstruerande av historiska personers själsliv. I Tyskland, där visserligen litteraturen för närvarande uppvisar alla riktningar kan man emellertid konstatera, att den historiska romanen blivit mycket modern. — Detta är förresten inte bara en tysk företeelse — såsom alltid i den moderna romanen är även här det psykologiska det väsentliga. Men det är som om en tröthet visat sig i att dikta nya personer, i stället gäller det i enlighet med tidens psykoanalytiska intressen att undersöka och förklara människor, som levat, men även att förstå och skildra den miljö de levat i. Det är heller inga

struntromaner som skrives. Man söker författarna bland Tysklands främsta: Max Brod, Kolbenberger, vars jättelika Paracelsusroman väckt ett utomordentligt upseende även om den är följt känd här i Sverige, och många andra. Varje äro lämnar nya bidrag. Också en sådan verklig romanförfattare som Wassermann har tröttnat på att konstruera fantastiska människor trots att det historiska material han arbetar med, inte förmår hejda hans fantasi.

Till denna riktning av författare hör även Klara Hofer. Hon har fört skrivit psykologiska romaner över så olika personer som Luther och Gothe, Hebbel och Caspar Hauser. Hennes roman över Sonja Kowalewsky kom ut förra året och har i Tyskland väckt ett berättigt upseende.

Det är inte utan att nutidens ungdom glömmt bort S. K., som för 80-talets kvinnor stod såsom symbolen för den emanciperade kvinnan. S. K. var bevisat för, att kvin-

nan kunde tväla med mannen på det vetenskapliga området och där på samma höga höjder som han. Man berusade sig av tanken att kvinnan på varje område som öppnades för henne skulle kunna taga upp en ädel tävlan med mannen och nå lika goda resultat. Man betraktade S. K. helt ur kvinnosakssynpunkt.

— För vår tids kvinnliga ungdom ter det sig om 80- och 90-talens sköna framtidsskrömmar förvandlats till en grå verklighet. Den kan inte inse all någon gyllene ålder har inträtt trots alla positioner, som vunnits. Jag tror, att den kvinnliga ungdomen vägrar att överhuvud taget befatta sig med ett studium av de ledande kvinnorna från 80-talet emedan den har fått för sig, att de voro några ensidiga varelser med ideal, som hastigt förtorkat. Kvinnsak är ett ord, som har dålig klang nuförtiden, och de kvinnor, som började kampen, måste vara tråkiga. Emellertid är det på tiden att den får upp ögonen för sådana

missag. — Från denna synpunkt är, skulle jag vilja säga, Klara Hofers bok fullt modern och ägnad att väcka vår tids intresse, i det att den inte behandlar S. K. ur 80-talssynpunkt. Där finns ingenting av tendens eller kvinnoemancipation. Det är Kowalewskys egna spännande levnadsöden och skiftande känsloliv, som har betydelse för författarinnan. En rask och livfull skildring, som aldrig sjunker ner i övissentliga detaljer men alltid är given med den största kärlek och förståelse för S. K. För min del är jag ej så förtjust i de första kapitlen, som behandla Sonjas barn-dom. Detta beror kanske därpå att det varit svårt för förf. att här konkurrera med Sonjas egen självbiografi, som behandlar hennes barndom på ett ryskt storgods och är en glänsande skildring av ryskt folk- och naturliv och som numera anses klassisk. Det är också denna som för dessa kapitler varit förf:s bästa källa. Men man kan ej nek-

(Forts. å sid. 4.)

Äro Edra inkomster för stora?

varom inte, nedbringa Edra livsmedelskostnader genom inköp i våra butiker

KONSUMTIONSFÖRENINGEN STOCKHOLM

R 11 a.

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfri lördag.
Slussplan 1, 2 tr., Stockholm.

REDAKTÖR:
Elin Wägner.
Mottagningstid kl. 10—11.
Telefon Norr 48 42.

EXPEDITION:
Telefon Norr 282 43.
Kontratid kl. 10—12 f. m., 1—4 e. m.

PRENUMERATIONSPRIS:
För helår kr. 6.—; halvår kr. 3.50.
Kvartal kr. 2.—; månader 15 öre.

ANNONSPRIS:
1 text 20 öre
per millimeter.
Veckads eller särskilt begär
plats 25 öre

Lincoln Bloms Boktryckeri
STOCKHOLM 1927.

Tidevarvets Rådfrågningsbyrå för föräldrar

Regeringsgatan 31, 3 tr., Stockholm.
Öppen dagligen kl. 12—17. Läkare träffas
måndagar kl. 12—13, torsdagar kl. 18—19.
Tel. Norr 8043. Besvarar även frågor per
brev.

Dnr Ada Nilsson, Byråns föreståndare.
Methilda Staël von Holstein
Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Malmörögatan 3, Stockholm.
Telefon 288, 289.
Familjerätt. Hyresrätten. Testamente-
n. Bouppteckningar. Förfrågningar från landkortens be-
svaras omgående.

EVA ANDÉNS Advokatbyrå

Inneh. Eva Andén. Ledamot av Sveriges
Advokatsamfund.
Herklingsgatan 14. Tel. 1925—2576.
f. d. L. A. Vestgötan,
STOCKHOLM.

SPECIALITET: Familje och arvskärr.
Boutredningar och testamenten,
förädlingsuppdrag.
Även skriftliga förteckningar.

ELSA ARRHENIUS

Kungälvstugan 9, Invid Birger Jarlsgatan.
Tel. Norr 29040. T. Bostaden: Norr 19315.

Doktor Inez Laurell

Sibyliegatan 9. Sthlm. Tel. 741 71.
Hörsjögatiska behandling.
Tid för mottagningen bestäms per
telefon, helst 5.30—10 tim.

**Medicinak och Elektrisk
Hår- och Ansiktsbehandling**
Bortt på värtor, bruna fläckar, lös-
borrar med violetta strålar Gen. här-
vård bortt med elektrolysbehandling
Manicure. Pedicure f. damer o. herrar

Hilda Jonson
Gästst. 1h. Tel. S. 332 99. Stockholm

Josefina Hultins

Föreläsningshem. Humlegårdsq. 12, Stock-
holm. Tel. 74833. För kortare eller ev.
längre tid finnes inackordering.

Kvartslåda 1:50

Diatermi 2.—. Ultravioletta strålar.
Mångfågig praktik. Läk. rek.
Elektriska Central Institutet,
Stureplan 13, 4 tr. Hiss A. Gustafsson.
Tel. Norr 125 58.

Stärkande

och godlynsmedel **IDOZAN**
Påverkar blods- och nervsystemet.
Påverkar blodet. För 4-åriga barn.
IDOZAN A
IDZAN B
K. G. a. IDZAN
särskilt utmärkt.

HOSTOL

ÖVERTRAFAD BROTSTÄMPEL
M. G. CONNINGTON
Söderbergskajen, STHLM.

Gymnastikdräkter
av trikå till alla åldrar, av byg på beställning.
Stort lager av N. P. K. Livstycket
för barn och vuxna.
Promenadsköna bredare o. smärre med
och utan klack, finnes o. kan beställas i
**Anna Ahlströms Manufaktur och
Kortvarusaffär,
Götgatan 95. Tel. Sö. 31184.**

Så ledigt skall lärna ligga i skon.

DAMER!
Vid beställning av klädsaker och blusar
vänd Eder förtroende till
**MODE-A TELJEN
Sigrid Andersson**
(Inneh. K. Fredriksson)
Västerkungan 65, 4 tr.
STOCKHOLM
Telefon: N. 68 10.

Carl E. Lindgren

Birger Jarlsgatan 5

Palskappor Palsgarnityr

Beställningar och
modernisering av pälsvärk.

Berliner Bock Dricka

Damernas Favoritdryck.
Måltidsricka.
RÅSNDA BRYGGERI A.B.
Tel. Hagalund 10, Postadr. Råsnada.

Vid köp av villa

i Äppelviken, Smedstilleten och Ålsten
vänd Eder med förtroende till
Byggnästernas Villabyrå
Höglandstorgets hallsplats.
Tel. Ålsten 555.

Smakfulla kransar, alla priser

La fleuriste
6 Malmörögatan.
Allm. N. 6296, Riks 2550.

Ottomaner,

2 bödd, mont. 138—
95.—
Schäster 20.—, Liggfåtöljer 60.—, Du-
chetel 30.—, Soffor 9.—, Flick-Kro-
pp 60.—, Tegel 4.50, Trälst 30 öre kg
begår realisationspris.

DANIELSSONS VERKSTÄDER.
Motorgylas K. (Inneh. av Göteborgsmagn.)
Stockholm. (Etabl. 1895). Tel. Söder 765.
Köp direkt av fabriken!

Olga Elmdahl

Modemagasin
Kungsgatan 53. Tel. 108 51
STOCKHOLM.

Tufvessons Blomsterhandel

GÖTTAGATAN 16
STOCKHOLM.
Förstklassiga blomsterarbeten.
Telefoner Söder 330 69, 34 89.

Clara Smitts Massageolja

(Äkta Säter-Oljor a 3.—)
Ar är livsviktig för blod och nerver.
Bör finnas i varje hem, hos varje sjuk-
ling. Indränsen genom huden jämte fro-
terier och varma duschar. Tillhandhålls
i Kliniken, Mästersamlingsgatan 34, 1 tr.
Tel. Norr 125 58.
Även till landkortens per postförskott.
En provbeh. gratis, där så önskas, vid
inköp.

CLARA SMITT-DRYSELJUS.
BADLÄKARE.
Legitimerad av Kungl. Medicinalstyrelsen.

Hjälpverksamhet.

»En känd merkantil verksam kvinna ifrågasatte i senaste numret av de borgerliga kvinnornas liv- och husoragn Idun, om ej en kvin-
ornas skola för samhällslig uppfostran skulle kunna komma till stånd. Det kan räknas de socialdemokratiska kvinnorna till berö. i, att de långt före detta insett nödvändigheten och betydelsen av en sådan utbildning» — så börjar Soc.
Dem. med stolt och skildringen av det socialdemokratiska kvinnoförbundets studiekurs i Stockholm, som började den 17 oktober.

Långt ifrån att vilja göra anspråk på den tivelaktiga äran av att vara de borgerliga kvinnornas »liv och husoragn», anser Tidevarvet sig dock i solidaritetens namn börja erinra om, att Idun inte är någon »kvinnoutbildning» i egentlig mening, den är skapad av män för d. s. k. »kvinorna», för den kvinnotyp, som män gilla, älska, och föräka — den ofärliga, föga begärade, av mat, kläder och män intrasserade kvinnotypen. Och för dem, som framkastat tanken på en kvinnornas skola för samhällslig uppfostran, eller som anså, att en verkliga studiekurs tillgodosår ett sådant behov, tilläta vi oss fästa uppmarksamheten på, att en kvinnlig medborgarskola redan finns i Sverige och har klar sedan vären 1925, icke för borgerliga eller socialdemokratiska kvinnor utan — för kvinnor.

Beträffande den socialdemokratiska kvinnokursen bjöd denna på ett rikshäppligt program. Yrkesinspektrisen fröken Kerstin Hesselgren talade om Arbetsmöte i Geneve 1927 och hemarbetslagstiftningsfrågan. För övrigt märktes endast socialdemokratiska talare. Fru Agda Östlund, fröken Anna Lindhagen och fru Ruth Gustafsson voro partiets kvinnliga talare, vidare ett flertal av dess ledande män. Herr Gustav Möllers föredrag om partiets politiska program, fastslag att socialisering icke är ett självändamål, endast ett medel för att motverka kapitalismens övermakt. I herr Möllers tolkning av det socialdemokratiska partiprogrammet överensstämmer detta ganska nära med den liberala åskådning, vars företrädare inom egnä leder äro ganska tunnåddade. Men förklaringen att programmet i alla delar syftar till upprättandet av frihetens och demokratins samhälls förefaller något oförenligt med det parti, som kräver tvångsambudning från fackföreningsmedlemmar och li-
vdar till att utrola vär samv. senast.

Egentligen har man svårt att förstå, varför denna s. k. studiekurs endast var avsedd för kvinnor. Men kanske männen veta allt detta utan att lära sig. Alltong, det var en förberedelse till 1928 års val. En aktinngärd sådan. Vi andra blott ä vilken riktning! Var det en början till de socialdemokratiska kvinnornas frammarer att sida vid sida med männen bära medborgarsvarnet? Vi hoppas det! Eller var det endast en övning, som skänktes kvinnorna, för att de skulle bli bättre skickade att hjälpa fram sin manliga partikamrater vid kommande val.

I sitt hälsningsanförande tackade fru Signe Westman, socialdemokratiska kvinnoförbundets i alla kretsar aktade ordförande, partistyrelsens verkställande utskott, som genom sin beredvillighet att ekonomiskt förbundet ett anordna den. Vi hoppas, att partistyrelsen beredvillighet att stödja kvinnorna måtte ricka även under valen, och att kvinnoförbundets ordförande även då får anledning att uttala sitt tack.

Sorgklänningar

ateljearbetade, silongens senaste modeller.
Sorghattar och Sorsglajor

Lejmagasinet

Stockholm.

Blåboksförslaget

När Tidevarvet förra häften publicerade advokat Eon Andéns artikel, en tankesällare inför akten-skapet, väckte det nya förslaget genast stort intresse. Det visade sig bl. a. därigenom, att de nummer av tidningen, som innehöll de tre artiklarna oupphört efterfrågades under vinters löpp, och i de mest skilda kretsar, inte minst i pressen, träffade man på diskussioner om artikelarnas innehåll. Det var tydligt för advokat Andén vidrört ett område, som man länge förnummit oredan men väntat på de ord, som skulle lysa upp dunklet och fixera läget. Ett nytt förslag, antingen det kunde gillas eller ej var välkommet och nödvändigt för att göra den abstrakta känslan av att något var galell till en mera påtaglig kännedom om hur saken i själva verket tedde sig.

Advokat Andéns mening med »tankesällarens», att ge utgångspunkten för en ärlig och allmän diskussion till gagn för hela saken, blev alltså i många avseenden förverkligad. Men det var ganska märkligt att denna förslag på sina håll gav anledning till missförstånd och att man fruktade en nedrivande avskikt i stället för ett försök att ett så viktigt område skapa former, som passa och hålla i vår tid.

Det är givet att saken kräver begränsningar och man är nog också i stor utsträckning villig att ge den det. Advokat Andén höll i förra veckan på inbjudan av Göteborgs kvinnliga diskussionsklubb ett födrag i Göteborg, där hon framlade de synpunkter, som innehölls i »tankesällarens». Tydligt var man tacksam att få höra advokat Andén själv utveckla sin tankeslagning på en sammanhängande bild av vad som ligger bakom den ofta missförstådda termen blåboksförslaget. Den stora sal i vilken födraget ägde rum fylldes till sista plats och dörrenarna måste stängas för stora skaror. Då advokat Andén nästa kväll på allmän begäran utrepade sitt föredrag var salen väl besatt.

Advokat Andén framhöll ännu en gång övertygande tydligt nödvändigheten av att anpassa de av samhällsstatistiska formerna av sexuella förbindelser efter vår tids i högsta grad förändrade sociala förhållanden. En halv miljon giftsvuxna män, ånklingar och fränkslöda icke medräknade, och lika många kvinnor leva i Sverige ogifta medan antalet gifta bara är dubbelt så stort. Samtidigt stiftas årligen över 15,000 utomäktenskapliga förädrskap. Ett stort antal av dessa häpnas moderna endast av fruktan för vanör och på gemensamt hem med barnet. Genom att flytta gränserna för godkända former av sexuallitet skulle alla de förbindelser, som troheten faktiskt jämställs med äktenskap, räddas från vanör och barnen undgå de svårigheter, som trots all lagstiftning möta utomäktenskapliga barn.

Tankeslagningen av Tidevarvets läsare bekant. Diskussionen, som följde efter föredraget i Göteborg, väckte att det ännu är svårt att föreställningslösa behandla det mångsidiga problemet. Fastän urvuxna former ge dåligt skydd, äro vi ändå i det längsta obemäta att avstå från deras stöd. Men det är heller inte meningen att mötandstod älla get oprövad framkastat förslag. Det gäller bara att tränga vidare in i saken. Värdelet är ofrånkomligt av en gemensam rådgivning om gemensamma angelägenheter, där man utan rådsläsa lyssnar till varandras ord.

C. H.

HÄLSOVARDSAFFÄREN
SAMHÄLLSHYGIEN A.B.
Allt för **MODERVÅRD** och **SPÅDBARNSVÅRD**
REGERINGSGATAN 31 III. HISS.
AFFÄRSTID KL. 11—15.

